

SPIS TREŚCI

WSTĘP	9
-------------	---

Rozdział 1

INNOWACJE JAKO KATEGORIA EKONOMICZNA	15
1.1. Geneza oraz definicje innowacji	15
1.2. Innowacje jako czynnik wzrostu gospodarczego	21
1.3. Modele powstawania procesów innowacyjnych.....	27
1.4. Teorie wiążące region z powstawaniem procesów innowacyjnych	40
1.5. Determinanty rozwoju regionalnego w świetle procesów innowacyjnych.....	50

Rozdział 2

TEORIA REGIONALNYCH SYSTEMÓW INNOWACJI W ŚWIETLE WYBRANYCH ZAGADNIENÍ	57
2.1. Charakterystyka systemów innowacji	57
2.1.1. Krajowy system innowacji	62
2.1.2. Regionalny system innowacji	64
2.2. Teorie ekonomiczne oddziałujące na koncepcję regionalnych systemów innowacji	69
2.3. Podsystemy oraz podmioty tworzące regionalne systemy innowacji.....	73
2.3.1. Środowisko gospodarcze.....	73
2.3.2. Środowisko naukowo-badawcze.....	76
2.3.3. Środowisko administracyjne	80
2.4. Polityka innowacyjna jako mechanizm kształtujący regionalne systemy innowacji.....	82

Rozdział 3

SAMORZĄD TERYTORIALNY JAKO AKTOR REGIONALNEGO SYSTEMU INNOWACJI	91
3.1. Decentralizacja polityki innowacyjnej.....	91
3.2. Prowadzenie polityki innowacyjnej przez samorząd terytorialny – narzędzia oraz obszary wsparcia.....	95
3.2.1. Strategia rozwoju województwa.....	95
3.2.2. Regionalny program operacyjny	102
3.2.3. Regionalna strategia innowacji.....	104
3.3. Mechanizmy wspierające działania samorządów terytorialnych na rzecz budowy potencjału innowacyjnego w regionie	107
3.3.1. Zamówienia publiczne	107
3.3.2. Partnerstwo publiczno-prywatne	112
3.4. Źródła finansowania działań na rzecz budowy regionalnego systemu innowacji.....	114
3.4.1. Fundusze strukturalne Unii Europejskiej.....	114
3.4.2. Zwrotne instrumenty finansowe Unii Europejskiej	117
3.4.3. Regionalne (lokalne) fundusze pożyczkowe i poręczeniowe	118
3.4.4. Fundusze kapitałowe.....	119
3.4.5. Środki budżetu państwa.....	120

Rozdział 4

REGIONALNE SYSTEMY INNOWACJI W WYBRANYCH KRAJACH EUROPEJSKICH.....	125
4.1. Polityka innowacyjna w Austrii.....	126
4.2. Regionalny system innowacji Górnej Austrii	132
4.3. Polityka innowacyjna w Niemczech.....	140
4.4. Regionalny system innowacji Badenu-Wirtembergii.....	150

Rozdział 5

EGZEMPLIFIKACJA REGIONALNYCH SYSTEMÓW INNOWACJI W POLSCE – METODY ODDZIAŁYWANIA SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO	158
5.1. Analiza strukturalna systemu innowacji w Polsce	158
5.1.1. Aktorzy.....	158
5.1.2. Instytucje	164
5.1.3. Sieci kooperacji.....	165
5.1.4. Infrastruktura.....	166

5.2. Analiza funkcjonalna systemu innowacji w Polsce.....	167
5.2.1. Funkcja 1. Działalność przedsiębiorcza	167
5.2.2. Funkcja 2. Rozwój oraz dyfuzja wiedzy	168
5.2.3. Funkcja 3. Oddziaływanie na kierunek prowadzonych działań B+R oraz tworzenie rynku dla nowych technologii	168
5.2.4. Funkcja 4. Aktywizacja zasobów.....	169
5.2.5. Funkcja 5. Legitymizacja	171
5.3. Regionalny system innowacji województwa zachodniopomorskiego – analiza strukturalna	171
5.3.1. Aktorzy	171
5.3.1.2. Aktorzy sektora badawczo-rozwojowego	173
5.3.1.3. Aktorzy sektora publicznego.....	175
5.3.2. Instytucje	183
5.3.3. Sieci kooperacji	187
5.3.4. Infrastruktura	190
5.4. Regionalny system innowacji województwa zachodniopomorskiego – analiza funkcjonalna	193
5.4.1. Funkcja 1. Działalność przedsiębiorcza	193
5.4.2. Funkcja 2. Rozwój oraz dyfuzja wiedzy	194
5.4.3. Funkcja 3. Oddziaływanie na kierunek prowadzonych działań B+R oraz tworzenie rynku dla nowych technologii	196
5.4.4. Funkcja 4. Aktywizacja zasobów.....	197
5.4.5. Funkcja 5. Legitymizacja.....	200
5.5. Innowacyjność województwa zachodniopomorskiego na tle Polski.....	202

Rozdział 6

KIERUNKI DZIAŁAŃ NA RZECZ PODNOSZENIA INNOWACYJNOŚCI POLSKICH REGIONÓW – REKOMENDACJE DLA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ	211
6.1. Wnioski z analizy systemów innowacji w Austrii i Niemczech.....	211
6.1.1. Austria.....	211
6.1.2. Niemcy	214
6.2. Wnioski z analizy polskiego systemu innowacji ze szczególnym uwzględnieniem aspektu regionalnego	218
6.2.1. Poziom krajowy.....	218
6.2.2. Poziom regionalny	222
6.3. Proponowane kierunki działań	224
6.3.1. Koordynacja polityki innowacji z innymi obszarami gospodarki	225

6.3.2. Efektywniejsze wykorzystanie istniejących już struktur.....	225
6.3.3. Efektywne wykorzystanie mocnych stron	226
6.3.4. Intensyfikacja dialogu pomiędzy środowiskiem gospodarczym a sektorem edukacji.....	228
6.3.5. Długoterminowa polityka rozwoju uniezależniona od periodyczności pojawiania się nowych obszarów priorytetowych Unii Europejskiej	228
6.3.6. Budowanie struktur umożliwiających utworzenie w regionach nowych specjalizacji.....	228
6.3.7. Racjonalizacja zasad rozdziału publicznych środków finansowych.....	229
6.3.8. Weryfikacja rekomendowanych przez Unię Europejską obszarów priorytetowych z możliwościami oraz poziomem rozwoju społeczno-gospodarczego regionu	230
6.3.9. Rozwój dalszej polityki innowacji na podstawie wielopoziomowego zarządzania.....	230
6.4. Podsumowanie.....	231
 ZAKOŃCZENIE	 233
ANEKS	237
SUMMARY	243
LITERATURA	245
SPIS RYSUNKÓW I TABEL	281